

Hodim, torej grem

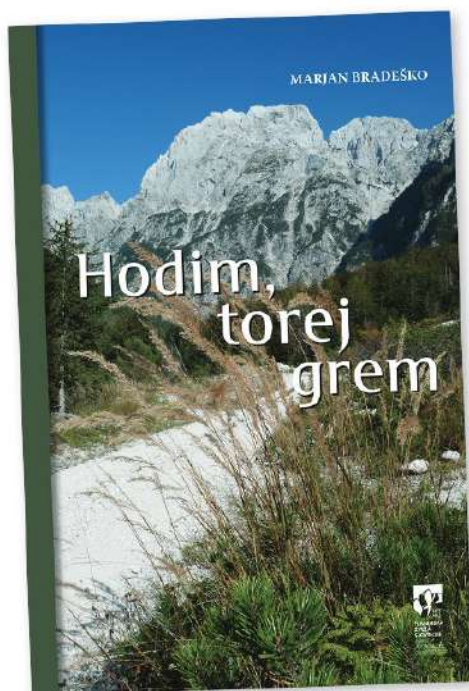
✍ Zdenka Mihelič 📖 arhiv PZS

»Kako imenitno je delati načrte, ko sediš sredi gora, na nižjih vrhovih od tistih, kamor želiš, in je zato načrt videti še bolj velikopotezen,« berem v novi knjigi, ki me je te dni navduševala. Kako poznani občutki mnogih planincev in gornikov, ki hodimo v gore; čeprav vemo: ja, najprej moramo priti varno v dolino in domov, nato pa načrtujemo naprej. A duša in srce v gorah zapojeta in po tem, k čemur stremi pogled, hitro zahrepeni tudi srce.

Ta knjiga je *Hodim, torej grem*, ki je že peta knjiga avtorja Marjana Bradeška in njegova prva zares gorniška leposlovna knjiga. Marjan Bradeško ni novo ime planinske literature. Izmojstril se je pri slovenski eni in edini gorniški reviji Planinski vestnik ter s pisanjem popotniških dnevnikov in poslovnih knjig. Pred to knjigo je napisal dvojezično knjigo *Privlačna Slovenija (Slovenia Attracts)*, *Povejte z veseljem, Konec tedna na izlet: po Sloveniji in zamejstvu ter Prodajte s*

srcem. Zdaj pa je prišel čas za gorniški leposlovni prvenec, s katerim se Bradeško prav gotovo lahko pridruži izjemnim imenom slovenske gorniške literature. Odličen pisec vodnikov in publicist Andrej Mašera je med drugim o knjigi dejal: *»Zdi se mi, da kar dobro poznam slovensko gorniško literaturo, kjer so po estetskem doživljanju narave po mojem mnenju izstopali Julius Kugy, France Avčin, Marijan Lipovšek in Tine Mihelič. To, kar so čutili, so znali tudi odlično ubesediti. Brez kakršnega koli zadržka bi tem štirim priključil še Marjana Bradeška, ki jih v določenih aspektih žlahtne naracije morda celo prekaša.«*

Marjanove besede tečejo kot žuboreč potok z odsevom prvih sončnih žarkov in zadnjih barv zahajajočega sonca. Bradeško zna svoje misli in občutke mojstrsko prenesti do bralca, ki mora tudi nehote začutiti do gore tisto gorečo naklonjenost, ki je čista ljubezen. Z veseljem je brati njegova doživetja, tudi preizkušnje. V knjigi, ki jo lahko kupite v planinski trgovini na sedežu Planinske zveze Slovenije v Ljubljani, v njihovi spletni trgovini in v vseh boljše založenih knjigarnah, je zbranih dvaintrideset zgodb, v katerih opisuje svoje poti od kraških goličav slovenske Istre do Triglava, od mračnih grap predgorja Julijskih Alp do haloških gričev. Zadrži se med domačimi polhograjskim griči, bralca pa povabi tudi prek meje v Zahodne Julijce in Ziljske Alpe. Vmes doda vtise s pohodov med polji sivke v Provansi in med jezeri v Pirenejih, na koncu pa se odpravi na nekaj večdnevnih pohodov po Slovenski planinski poti. V njegovih opisih začutimo zgodnjo, dišečo pomlad, gledamo sijoče skale in žgoče sonce na poletni turi, z njim trepetamo v zimskem viharju, spodbujamo ga pri reševanju psa na poledenelih pobočjih nad Krnico, pogledujemo za medvedom, ki ga k sreči ni, se nasmejimo prigodam, ki bi zlahka bile tudi naše ... *»Z besednim zakladom, ki se zdi neskončen, avtor spretno izbira najprimernejše besede, s katerimi izraža svoja globoka občutja in misli. Branje knjige vodi do neposrednega čutenja goreče naklonjenosti do gora, ki se preliva v čisto ljubezen. Vsak opis Bradeška oživi naravo, kar bralca nenehno spomni na lepoto gorskega sveta,«* pravi v spremni besedi Andrej Mašera.

*Knjiga *Hodim, torej grem* obuja spomine, riše doživetja v prelestni naravi in hkrati vabi na nove poti in vrhove.*

Marjan, s kakšnim ciljem ste napisali knjigo?

Verjetno vsak pozna tisti občutek, ko se vrne z izleta, potovanja ali ture in ves navdušen hiti pripovedovati: *»A veš, kako je bilo? Pa tiste barve. Pa prepadi. Pa sončni zahod. In veš, kaj sem videl, saj ne moreš verjeti!«* Prav to me je vodilo pri izdaji knjige. Da ne zadržim svojih občutkov, doživetij in izkušenj z bralci. Da jim pokažem lepo, da v njih vzbudim željo iti na pot. Ker sam vem, s kakšnim navdušenjem preberem zgodbe, ki so se drugim zgodile na poteh. In se iz njih učim. Predvsem pa me vedno znova povedejo na pot. *Hodim, torej (vedno znova) grem!*

Komu je vaša nova knjiga namenjena?

Knjiga je namenjena vsem ljubiteljem narave, ne glede na to, kakšne vrste hodci so. Ne nazadnje opisuje tudi nekaj pohodnih tur, povéde pa navdušenega planinca tudi v brezpotja in celo tja, kjer je potrebno alpinistično znanje. V vsakem primeru bodo vsi uživali ob lepih opisih narave in skupaj z mano vzklikali: *»Pa res, točno tako je!«* Ker je v knjigi nekaj kar napetih in komaj verjetnih zgodb, pa bo knjiga pritegnila celo tiste, ki niso tako vztrajni obiskovalci narave.

Kaj je največja vrednost knjige in kakšna osrednja misel spremija zapisana doživetja, izkušnje in razmišljanja?

Gotovo je največja vrednost knjige v tem, da ni vodnik, pa vendar neustavljivo vabi na pot. Opisi narave in dogajanja so taki, da kar slikajo vse tisto, kar se nam dogaja na naših pohajanjih, in da si vsakdo lahko kar brez fotografije ustvari podobo, obenem pa v človeku vzbudi še občutke, ki ga na takih poteh prevevajo. Kot sta dejala že dva prijatelja: *»Človek bi si kar med branjem obul čevlje in šel.«* Osrednja misel pa je izražena kar v naslovu *Hodim, torej grem*. V dveh pomenih! Več ko hodim, bolj me hrepenenje vleče, da spet grem. In: hej, hodim, torej mi nič ne manjka; dokler me nosijo lastne noge, grem kot ura.

Želim vam navdušujoča gorniška branja, smeje cilje in pomladne poti, ki jih dobro načrtujete, pa seveda srečno, varen korak in ... 'mejte se radi!